

373. NOSIČI DARŮV

714. (Nápěv 314 [618])

Nechod k nám, synečku, nejsi milý,
bude k nám chodívat nekdo jiný.

Bude k nám chodívat Jura, Janek,
budú nám nosívat marijánek.

Bude k nám chodívat Janek s Jurú,
budú nám nosívat levandulu.

374. ŽÁDOST

715. (Nápěv 369 [708])

Zp. I. 174. 179

Nechod, šohaj, v noci,
vykoleš¹⁾ si oči,
vykoleš si obě,
kdo ťa vodit bude?

Dal by mně to Pán Bůh,
co bych ťa vodila,
kde největší studňa,
tam bych ťa shodila.

¹⁾ vyštuřeš

375. VÝSTRAHA

716. (Nápěv 325 [636])

Od Slavkova

Nechodívé, synku,
okolo potoka,
sedí tam panenka
pěkná černovoká.

Nechodívé, synku,
dyž tě děvče nesce,
ona má za puntem
samo boží dřevce.

376. DAREMNÝ CHODNÍK

717.

Z Poštorné

Ne-chod, šo-hajku, k nám přes vr - šky, do - li - ny, bu - de ti chodníček, bu - de ti da - re - bný.

Nechod, šohajku, k nám
přes vršky, doliny,
bude ti chodníček,
bude ti darebný.

Kebych já to věděu,
že bude darebný,
dau bych kříž vystavit
před vašima dveřmi.

Před vašima dveřmi,
nad okny kolečko,
zostavaj tu s Bohem,
moja frajirečko!

377. ODVAROVÁNÍ

718.

Od Ostravy z Hošťálkovic

Ne - chod ty mně, můj sy - ne - čku, ta - dy, ne - šma - tlaj mi ma - ri - jan - ku vša - dy,

je pě - kny ze - le - ny a ve vr - chu pě - kny če - rve - ny.

Něchoď ty mně, můj synečku, tady,
něšmatlaj mi marijanku všady.
Je pěkný zelený
a ve vrchu pěkný červený.

A jak mi to jedno kvitko urveš,
to se mne ty, synečku, něvezmeš.
Něvezmeš, něvezmeš,
něni to, synečku, žádná lež.